

οφρανός ή παχιά μεμβράνη άπ' τό άσπράδι τά δονά, ή λεπτή μεμβράνη του κρόκου ή όμίχλη και τό σύννεφο, οι μικρές φλέβες τό ποτάμι, τό ύγρό ή θάλασσα.

Κι έκείνο πού γεννήθηκε άπ' αυτό ήταν ό 'Αντίγνια, ό ήλιος. "Όταν γεννήθηκε κραυγές χαιρетиσμού σηκώθηκαν κι όλα τά δντα σηκώθηκαν κι όλα όσα ποθούσαν. Γι' αυτό όποτε σηκώνεται ό ήλιος και πέφτει, κραυγές ένθουσιασμού σηκώνονται και όλα τά δντα σηκώνονται κι όλα όσα ποθούν.

"Αν κανείς ξέροντας αυτό στοχάζεται τόν ήλιο Μπράχμαν, εύχαριστες κραυγές θα τόν πλησιάζουν και θα συνεχιστούν, ώ, θα συνεχιστούν.

(Τσαντόγια Οδπανισάντ)

3.

Στήν άρχή αυτό ήταν τό 'Εαυτό μονάχα, στό σχήμα του πουργούσα (=προσωπικό δν, πρόσμοπο). Ατότος κοιτάζοντας γύρω είδε μονάχα τό 'Εαυτό του. Είπε πρώτα «Αυτό είναι έγώ» (=Τάτ τδάμι άσι). Γι' αυτό έγινε έγώ στ' άνομα. Γι' αυτό ως τώρα, άν ρωτηθεί ένας άνθρωπος, πρώτα λέει, «Αυτό είναι έγώ (=είμα έγώ)» και μετά προσφέρει τό άλλο άνομα πού μπορεί νά έχει(...).

'Αλλά τέρηση δέν ένωθε. Γι' αυτό ένας μοναχός άνθρωπος τέρηση δι νιώθει. Έπιθύησε έναν άλλο. Ήταν μεγάλος όσο άντρας κι ή γυναίκα του μαζί. Τότε έκανε αυτό, τό 'Εαυτό του, νά κοιπέ στά δύο κι άπ' αυτά σηκώθηκαν άντρας κι ή γυναίκα του. (Μπριχαντανανγιάχα Οδπανισάντ, μετάφραση του 1963).

4.

Ατότος, ό 'Εαυτός, πρέπει νά περιγράφεται με "Όχι, όχι! (Μποχ. Οδπανισάντ).

5.

Είμαι γυναίκα, είσαι άντρας· είσαι άγόρας είμαι παρθένα· έσύ, γέρος, τρικλίζεις προσχωρώντας με τό μπασταύνη σου· γεννήθηκες με τό πρόσμοπο στραμμένο παντού. Είμαι ή βαθιά μελέ μέλισσα, είσαι ό πράσινος παπαγάλος με τά κόκκινα μάτια, είσαι τό σύννεφο της βροχής, οι έποχές, οι θάλασσες. Είμαι χωρίς άρχή, γιατί είμαι άπειρος, έν άπ' όπου γεννήθηκαν όλοι οι κόσμοι.

(Σβετασβατάρα Οδπανισάντ, μετάφραση του 1963)

TANTRISMOS

☆ 'Ο Τάντρα (=-ό πιστός του Τάντρα) ταυτίζει την έσώτερη στήλη της ραχοκοκκαλιάς του (τό Σουσιούμα) με τόν άξονα (του κόσμου) πού είναι στό Βουνό Μερού, όστε νιώθει τόν έναιτό του σαν τό κέντρο γύρω άπ' τό όποιο έκτελείται ή όλη περιφορά του κόσμου

του. Κόσμος και άνθρωπος ταυτίζονται· τό κέντρο όλων των άτόμων είναι έμφυτος Ένα.

☆ 'Ο βουδδιστής Τάντρα (..) έπίσης όραματοποιεί Ένα «'Εσώτερο κορίτσι» πού άντρέζεται τή ραχοκοκκαλιά του. (...) Κοιτά στην κορυφή ή θηλική ένέργεια συναναπτύσσεται με τό άρσενικό σπέρμα του Είμου κι ένώνεται με' αυτό σεξουαλικά. 'Από αυτή την Ένωση Ένα ύπερφυσικό νεκταρ διαίτη και κυλάει νά πλημμυρίσει τό σώμα, ένώ όλόκληρος ό έντρος ή ή γυναίκα γίνεται Ένα με την πηγή του έναιτού και του κόσμου πού βρίσκεται πάνω άπ' την κορυφή του κεφαλιού. 'Η κατάσταση της άνόδου μπορεί νά συμβολιστεί με Ένα πουλί.

(Philip Rawson, Tantra, The indian cult of ecstacy)

Z E N

★

'(Τό Ζέν είναι Ένα βουδδιστικό σύστημα, πού όμως οι πηγές του χάνονται στην Ινδική προϊστορία. 'Ο όρος είναι γαπωνέζικος (έπια και τά πιο πολλά κείμενα πού ακολουθούν), σημαίνει περίου (άλλά όχι ακριβώς) «σταχασμός» και είναι σχετικός με τό ανάλογο Ινδικό DHTANA. Τι είναι τό Ζέν, τό καταλαβαίνει κανένας μόνος του, γιατί τό Ζέν δέν έχει κείμενα· κι όσα κείμενα αναφέρονται σ' αυτό (π.χ. τά γνωστά Νό) δέν πρέπει νά θεωρούνται άποκρυφιστικά — αλλά ούτε κι άποκαλυπτικά. 'Η «'Τδρία» έχει παρουσία τόν Χάν σαν (τ. 13)'

★

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τό μυσό κοιτάζει τά πράγματα όλη μέρα με' άνοχητά μάτια· αυτό γίνεται γιατί τά μάτια του δέν είναι στραμμένα σέ καθένα άντικείμενο είδικά. Προχωράει χωρίς νά ξέρει πού πάει και σταματάει χωρίς νά ξέρει τί κάνει. 'Αναμειγνύει τόν έναιτόν του στό περιβάλλον και προχωράει μαζί του. Ατότες είναι οι άρχές της αυτηματικής όγυινης. (Τζουάνγκ - Τζού).

☆ "Όταν περπατάει στέκεται, κάθεται ή έπιπλώνει καταλαβαίνει πώς κάνει αυτό, κι έτσι μόλο πού τό σώμα του κάνει κάτι, αυτό τό καταλαβαίνει ακριβώς όπως είναι.. "Όταν ξεκινάει ή επιστρέφει, κοιτάζει πού χέρι του· έντρογεί με άπόλυτη αντίληψη (Μαροχίμα Νι-κάγια).

☆

«'Όπου είναι έν' άντικείμενο, εκεί έγείρεται ή σκέψη». Είναι λοιπόν ή σκέψη Ένα πράγμα και τό άντικείμενο Ένα άλλο; "Όχι, αυτό πού είναι τό άντικείμενο, αυτό ακριβώς είναι ή σκέψη. "Αν ήταν Ένα πράγμα ή σκέψη και τό